

[Undervisningsministeren.]

Naa, disse forskellige mere eller mindre aabenlyse, navnlig mindre aabenlyse, disse fordægtige Forsøg paa i sidste Øjeblik at spænde Ben for Sagen har heldigvis vist sig ganske mislykkede og betydningsløse, saa vi behøver ikke at opholde os ved dem.

Det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit spurgte mig, om Ordene Opløsning og Bortfald betød det samme, og jeg gentager, hvad jeg sagde under Samraadet med Udvalget, at de selvfølgelig er ganske det samme.

Det samme ærede Medlem spurgte mig endvidere, om jeg havde tænkt over, hvad man skulde kalde de to Scener. Jeg har ikke tænkt saa nøje over det; Ledelsen, Offentligheden, Pressen finder vel nok de rigtige Ord, man kunde maaske tale om Teatrets gamle og nye Scene, og man kunde jo ogsaa udskrive en Konkurrence om at faa det bedste Ord frem.

Det henstilles i Betænkningen, at Hovedrevisoratet kommer til at revidere Teatrets Regnskaber. Jeg maa herom bemærke, at naar Loven netop vil fastslaa, at Teaterledelsen — med Overholdelse af de repertoire-mæssige Forpligtelser og ved Hjælp af det faste Statstilskud — skal have fuld kunstnerisk administrativ og økonomisk Frihed, kan Ministeren ikke uden videre berøve Ledelsen denne Frihed ved at beordre Revisionen henlagt under Hovedrevisoratet og dermed under Finansministeren som afgørende Myndighed med Hensyn til, om der maa købes det og det, betales saadan og saadan, posteres paa den ene eller paa den anden Konto. Det tror jeg ogsaa, man let vil indse ved nøjere Gennemtænkning af Sagen.

Det er Kontrollkomiteen, der har Ansvaret med Hensyn til Regnskabet i Forhold til Kapitalen, altsaa med Hensyn til Overskud eller Underskud. Men skal Udvalget have dette Ansvar, maa det selvfølgelig i første Række have Indflydelse paa, hvorledes Regnskabet skal opstilles og revideres. Jeg anser det ganske vist ikke for utænkeligt, at Udvalget i alt Fald vil ønske Medvirken af en forretningskyndig Revisor eller Revisionsvirksomhed — dette vilde være naturligt. Spørgsmaalet vil selvfølgelig blive nøje overvejet, men man maa, som sagt, være klar over, at Nyordningen ogsaa i denne Henseende skaber ganske andre Forhold end de nuværende.

Endelig har jeg endnu et lille Spørgsmaal, som ikke er berørt i Betænkningen, men fra et Par Sider og navnlig fra een Side i Udvalget var man noget betænkelig ved, at

jeg i min Fremsettelsestale havde antydnet, at Formanden for dette Udvalg eller denne Kontrollkomité skulde være den ministerielle Embedsmand. Jeg vil dog sige, at for mig er dette ikke et Principspørgsmaal, det maa ordnes, som det findes mest praktisk, som de personlige Forhold vil gøre det naturligt efter de skiftende Tider. For mig er det ikke noget Hovedspørgsmaal, og jeg kan meget godt tænke mig en Ordning, hvorefter den ministerielle Embedsmand, hvis Sagkundskab i Detailler og hvis Erfaring man efter min Mening ikke kan undvære, ikke bliver Formand, men almindeligt Medlem — derigennem er han jo i Stand til at holde Ministeren à jour med alt, hvad der foregaar.

I mit Forslag havde jeg foreslaaet et 3 Mands Udvalg som tilstrækkeligt; men jeg kan sige, at i det oprindelige Udkast havde jeg foreslaaet 5 Medlemmer. Jeg overvejede længe de to Synspunkter mod hinden: et snævrere Udvalg har den Fordel, at det under visse Forhold kan være mere handledygtigt, men et mere udvidet Udvalg har naturligvis den Fordel, at det bliver noget mere alsidigt, og dets Indstilling til Ministeren kan derfor ogsaa blive mere alsidig end et 3 Mands Udvalgs eller den Indstilling og Indberetning, som Ministeren kan faa fra den ministerielle Embedsmand.

Ogsaa om det kunstneriske kan Udvalget nu gøre Indstilling, og det er jo rigtigt, hvad der blev sagt, jeg tror af Udvalgets ærede Ordfører (A. C. Meyer), at der naturligvis er en nøje Sammenhæng mellem det økonomiske og det kunstneriske. Teaterdrift er en Drift, en Virksomhed, en Forretning af en ganske særegen Art, og Udvalget maa naturligvis heller ikke lade sig friste til kun at tænke paa en eneste Ting, nemlig at det skal gaa økonomisk godt, det maa naturligvis ikke glemme, at der er en Formaalsparagraf.

Da man ved første Behandling spurgte mig, hvorfor der skulde være et litterært eller teaterkyndigt Medlem i Udvalget, svarede jeg, hvis jeg ikke tager fejl, at det var, fordi Teaterdrift ganske vist skal være moderne, økonomisk forsvarlig, forretningsmæssig, men at den paa den anden Side er en Drift af en ganske særlig Art, hvor der naturligvis stadig maa tages Hensyn til det kulturelle Formaals.

Jeg tror hermed at have berørt alle de Spørgsmaal, der fra forskellig Side er fremsat her i Dag, og skal endnu en Gang udtale min store Glæde over den Enighed, der her er tilvejebragt. Den borger for en hurtig Gennemførelse i denne Sal af Sagen, der nu gennem Aaringer, gennem Tiaar, ja,